

χης. Ὁ Σουλτάνος ἀκολούθως ἐπέμφε τὸν Μαυρογέννη πασάν εἰς τὰ πατριαρχεῖα ὅπως ἐκφράσῃ τὴν λύπην αὐτοῦ, διότι μὴ πληροφορηθεὶς ἐγκαίρως τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Π. δὲν ἤδυνήθη νὰ προσκαλέσῃ αὐτὴν ἰδιαιτέρως. Ἀντὶ πάντων τούτων διατί δὲν ἐδίδετο ἐντολὴ τῷ Μαυρογένει πασᾶ νὰ προσκαλέσῃ τὴν Α. Οἴκ. Παναγιώτητα εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν;

— Ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὅπως ἐπισκεφθῆ τὸν ἀσθενοῦντα Ν. Ζαρίφην ὁ ἐν Παρισίοις διάσημος ἰατρός κ. Hardy ὁ καὶ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ὁ κ. Ἀρδης οὐδόλως ἀπελπίσθη ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενούς. Ὁμολόγησεν ὅμως ὅτι αὐτὴ εἶναι λίαν σοβαρά. Διέγγων δὲ στομαχικὴν διατάραξιν.

— Ὁ πρὸ πολλοῦ μετ' ἀννοπομονησίας ἀναμενόμενος κ. Λεκατσᾶς εὐρίσκειται ἤδη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.

— Τὸ ἐν Μνηματακίους μελοδραματικὸν θέατρον παύει πρῶτον, τοῦ θιάσου ἀπερχομένου. Δυπηρὸν.

Οὕτως

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΜΣ)

Φιλιππούπολις, 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀναρρωνῶ ἐξ ἀδιαθεσίας σὺν τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Τοπαρχιακῆς Συνελεύσεως, γενομένη χθὲς τὴν μεσημβρίαν.

Ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ἤρξαντο παρατασσόμενα ἀποσπάσματα ἐξ ἀπάντων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων πρὸ τοῦ βουλευτηρίου — πρῶν τουρκικοῦ λουτρῶνος — μέχρι τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Διοικητηρίου, ὀλίγα βήματα ἀπέχοντος τοῦ Βουλευτηρίου. Περί τὴν 11 ἤρξαντο προσερχόμενοι οἱ βουλευταί, ὧν πρῶτος ἀφίκετο ὁ Ἕλλην βουλευτὴς Στεννημάχου κ. Ἀντωνιάδης ἰατρός, καὶ οἱ πρόξενοι τῶν Δυνάμεων ἐν στολῇ. Ἀκριβῶς τὴν 12 ἐξῆλθε τοῦ Γενικοῦ Διοικητηρίου ὁ

πρίγκιψ Βογορίδης, ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ φέρων τὸ σύνθημα βουλγαρικὸν καλπάκιον, παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν διευθυντῶν, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀκολουθίας του, τῆς μουσικῆς παιανίζουσας τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ τῶν τυμπάνων κρουόμενων. Εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον ἐχαίρετισε τοὺς κκ. βουλευτάς ἐγερθέντας, ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς Παιδείας κ. Ἰωακείμ Γρούεφ ἀνέγνω τὸν ἡγεμονικὸν λόγον εἰς τὰς τρεῖς ἐπιστήμους γλώσσας, βουλγαριστί, τουρκιστί καὶ ἑλληνιστί. Ἀντίγραφον αὐτοῦ σᾶς ἐσωκλείω ἐν τῇ παρουσίᾳ μου.

Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀνεφάνη καὶ πάλιν ὁ κρατῶν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα φανατισμός. Κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ βουλγαροῦ μητροπολίτου ὁ στρατὸς διετάχθη νὰ στηθῇ εἰς προσοχὴν, ἐνῶ, ὅτε προσήλθεν ὁ Ἕλλην ἀρχιεπίσκοπος, οὐδεὶς ἐκινήθη. Μόνον πτωχὸς τις ἀστυνομικὸς κλητῆρ, ἴσως Ἕλλην, ἀπεπειράθη νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ καλπάκιόν του, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἰδόντος τὴν ψυχρὰν ἀδιαφορίαν τῶν ἄλλων, κατέπεσε δευλῆ.

Τὴν ἑδραν τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς κατέλαβεν ὁ Λατίνος ἀρχιεπίσκοπος, ὡς πρεσβύτερος. Γνωστὸν ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν κοινοτήτων εἰσὶν αὐτοδικαίως βουλευταί, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ἀφίκετο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τὴν προτεραίαν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἀδριανουπόλεως καὶ Φιλιππουπόλεως σεβασμιώτατος Χατμ Ραββὶ Ραφαήλ.

Θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν ἐνεποίησέ με τὸ ἐξῆς. Εὐθύς κατόπιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐξῆλθε τοῦ Βουλευτηρίου ὁ Ἕλλην Γενικὸς Πρόξενος, ἐνῶ εἰσέτι ἐπαίανιζεν ἡ μουσικὴ τὸν ἐθνικὸν βουλγαρικὸν ὕμνον. Τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἐχαίρετισεν ἡ ἐπωδὸς αὐτοῦ: Τζάριγραδ ἔ νὰχ — Ἡ Πόλις εἶναι ἡμετέρα!

Ἀγνοῶ ὅποιοι εἶδους εὐαρεσκείας ἐξέφρασεν ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος τῷ Ἀλέκφ πασᾶ, εὐρισκομένῳ ἐν Κωνσταντοπόλει, ὡς ἰσχυρίζεται ἐν τῷ ἡγεμονικῷ αὐτοῦ λόγῳ. Ἀλλὰ βε-

ψυχία τινα, τὰ ὅποια ὁ μαρκήσιος εἶχε ρίψει ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς τραπεζαρίας. Ἡ μαρκησία κουκουλωμένη μετὰ τὰ σάλια τῆς, ναρκωθεῖσα ὑπὸ τὸν γλυκὴν ἀέρα, ἤκουεν ἀδιαφόρως τὴν Κλαίρην καὶ τὴν βαρώνην, αἵτινες συνωμίλουν σπληνίζόμεναι ἐπὶ τοῦ ἐκ ροδίνου γρανίτου δρυφάκτου. Ὁ βαρώνος σοβαρῶς ἐξηπλωμένος ἐπὶ τινος κουνητῆς πολτρῶνας, ἔστελλε πρὸς τὸν γαλανὸν οὐρανὸν, μετὰ μεμετρομένην βραδυότητα, νέφη καπνοῦ. Ὁ μαρκήσιος ἰχνογράφει ἐπὶ τινος σελίδος τοῦ λευκώματος του, τὴν σκιαγραφίαν τῶν δύο γυναικῶν, διαγραφομένων κομφῶς καὶ ἐπιχαρίτως ἐν τῇ σιᾷ. Βαθεῖα ἡσυχία περιέβαλλε τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τερπνὴ ἀπονάρκωσις, ἀκατανίκητος, κατελάμβανε ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἀποχαυνόουσα τὸ σῶμα καὶ ἀποκοιμίζουσα τὴν ψυχὴν.

Τὸ βῆμα τοῦ ὑπρέτου, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἔτριψεν ἡ ἄμμος ἐξήγειρεν ὄλους τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἐκείνης νοσταλγίας. Ἡ μαρκησία ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς· ἡ Κλαίρη καὶ ἡ βαρώνη ἐστράφησαν ὀπίσω, παύσασαι νὰ παρατηρῶσιν ἀορίστως πρὸς τὴν κοιλάδα· ὁ μαρκήσιος ἔκρυψε ταχέως τὸ λευκώμα του. Μόνος ὁ βαρώνος, φιλαργυρεύμενος ἀνωφελῶν κινημάτων, περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ κλίνη ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ὁ κύριος καὶ ἡ δεσποινὴς Δερβλάυ ἐρωτοῦν ἂν ἡ κυρία μαρκησία δέχεται, εἶπεν ὁ ὑπρέτης...

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ Κλαίρη συνωφροῦσθη. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐνστάτικως ἤσθάνετο, ὅτι πα-

ρηκολουθεῖτο, προφερόμενον ἐκεῖ, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς, δὲν τῆς ἤρεσε. Εἶπεν ἐν τῇ ψυχῇ τῆς προαίσθημα ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ ἐπέδρα ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς, καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐπανεστάται.

Αἰφνιδία πικρία κατέλαβε τὴν καρδίαν τῆς. Ἡ συγκεχυμένη ἰδέα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς εἶχεν ἤδη ἀναπτυχθῆ ἐν ἑαυτῇ. Καὶ ἠρώτα τὸν ἑαυτὸν τῆς πῶς ὁ κύριος Δερβλάυ μετὰ τὰς παθητικὰς ἐκδηλώσεις του, αἵτινες, ἂν καὶ δειλαί, ἦσαν ὅμως φανερώταται, ἐτόλμα νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἑπαυλίαν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Μπασελίνος εἶχεν ἀναγγεῖλει τὴν ἐπίσκεψίν του. Ἐπρόκειτο περὶ συνεννοήσεως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ὑποθέσεων. Ἀλλ' αἱ ὑποθέσεις μὴ πορεῖ νὰ ἦσαν πρόφασις μόνον. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο τίσιφ τολμηρὸς, ὥστε βλέπων αὐτὴν ἐγκαταλελειμμένην ἀπὸ τὸν δοῦκα προσωρινῶς, νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν νὰ τὴν πλησιάσῃ; Ὅλαι αὐταὶ αἱ σκέψεις, πολὺ σκοτειναὶ ἀκόμη, ἐπέρασαν ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς καὶ ὑπῆρξαν ἡ ἀφετηρία τῆς κατὰ τοῦ Φιλίππου ἀποστροφῆς τῆς.

— Δεχθῆτέ των, δεχθῆτέ τον, θεία μου, ἐφώναζεν ἡ βαρώνη. Εἶμαι πολὺ περίεργη νὰ τὸν ἴδω αὐτὸν τὸν σιδηρουργόν! Θὰ μᾶς διασκεδάσῃ καὶ θὰ βάλωμε τὴν ἀδελφὴν του νὰ μᾶς πῆ ὅ,τι γίνεται ἔς τὸ χωριό. Ἴσως φορεῖ χωριάτικα. Ὡ! τί ὠραία ποῦ θὰ ἦνε!

βαίως, ὡς τὰ πράγματα ἀποδεικνύουσιν, ἡ Τοπαρχία ἐξέφυγε τῶν χειρῶν Του, οὐδ' ἔχως ὑπάρχοντος ἐν Ρωμουλία τῆς τουρκικῆς ἐπικυριαρχίας πανταχόθεν ἀποδιωκομένης. Ὡς καὶ αὐτὰ τὰ στρατιωτικὰ σώματα δὲν ἔχουσι σημαίας, διότι δέον νὰ φέρωσιν αὐταὶ τὴν ἡμισελήνον.

Ὁ Ὄργανικός νόμος ἐν ταῖς σπουδαιόταταις καταπατεῖται, μόνον δὲ διὰ τὸν τύπον φυλάσσονται τύποι τινὲς ἀσημαντοί. Ἡ Διοίκησις πᾶσα εὐρίσκεται εἰς χεῖρας βουλγάρων, ἐκτὸς ἐλαχίστων τινῶν ἐξαιρέσεων.

Ληγούσης μετ' ὀλίγον τῆς πενταετίας τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, σπουδαῖαι, λέγεται, θὰ διαδραματισθῶσιν ἐν τῇ Τοπαρχικῇ Συνελεύσει σκηναί, διεδόθη μάλιστα καὶ ἐγράφη ἐν ταῖς βουλγαρικαῖς ἐφημερίδι τῆς πόλεως μας ὅτι θὰ προκληθῆ ψῆφος δυσπιστίας ἐναντίον του. Οἱ συντηρητικοὶ λεγόμενοι, οἱ ριζοσπάσται, οἱ ἐνωτικοί, διότι ἔχουσι ἀπὸ ὅλους, εἰσὶ σφόδρα ἐξωρισμένοι ἐναντίον του, προχθὲς δὲ τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον αὐτῶν ἡ «Σαεδηνένιεν» — Ἐνωσις — ἀπεκάλεσε αὐτὸν Πιναλέον Φαταριώτην.

Ἡ χθεσινὴ παράταξις τοῦ στρατοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμουλίας μοι παρέσχε τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμῶ τὰ προσόντα αὐτοῦ. Διακρίνεται ἐπὶ εὐσταθεῖ παραστήματι, διέπεται ὑπὸ αὐστηρᾶς πειθαρχίας, εἶναι καλῶς καὶ καθαρῶς ἐνδεδυμένοι, οἱ ἀνώτεροι αὐτοῦ ἀξιωματικοὶ εἰσὶ ρῶσοι καὶ τὰ προστάγματα δίδονται εἰς ρωσικὴν γλῶσσαν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τοῦ λοχαγοῦ καὶ κατωτέρω εἰσὶ ἐγγώριοι. μεταξὺ δὲ τῶν χθὲς παραστάντων εἰς ὑπολοχαγὸς εἶναι Τούρκος, διακριθεὶς κατὰ τὴν δραπέτευσιν φυλακισμένω.

Οἱ ἔχοντες χθὲς τὸ πρόσταγμα ἦσαν οἱ λοχαγοὶ Ἰακωβόσκυ καὶ Νικολάϊεφ ὁ Α'. Ὑπαρχόντων τριῶν Νικολάϊεφ ἐν τῷ στρατῷ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμουλίας, ἐδόθη αὐτοῖς πρὸς διάκρισιν ὁ τίτλος τοῦ Α', Β' καὶ Γ'.

Σήμερον, ἐκλογῆς γενομένης τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐξελέγη ὁ Κ. Στράνσκης, ἀνήκων εἰς τὴν μερίδα τῶν φι-

λελευθέρων, τῶν ὑποστηρίζοντων δηλαδὴ τὸν πρίγκηπα Βογορόδινη.

Ἐν τῇ προσεχεί μου θέλω παρᾶσχει ἡμῖν εἰκόνα γενικωτέραν τῆς τοπαρχίας καὶ περὶ τῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων ἐν αὐτῇ.

ΚΥΝΗΓΙ ΕΝ ΣΥΡΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἡ Σύρα. — Ἡ μανία τῆς. — Τότε, τώρα. — Παιδιά, ῥίσα γυναῖκες φνεύουσαι. — Ἡ τύχη τῶν Μαυρουδήδων. — Αἱ τρεῖς φάσεις. — Οἱ τετράποδες συμπολιταί μου. — Τοπογραφικαὶ σημειώσεις. — Σουβαρίται. — Ἡ πανήγυρις. — Κυνηγοὶ μονόφθαλμοι. — Συνπτικὴ διαδικασία. — **Huter's club.** — Κυνήγιον ἀκαδημαϊκόν. — Ὁ Γιακούμος. — Λεῖα φεύγουσα. — Ἀθάνατε Δογκιώτῃ! — Μένει πάλιν μόνος...

Ὀλίγα ἔτη πρότερον τὸ κυνήγι ἐν Σύρῃ ἦτο ὡς ἂν ἐλεγες αἰ ταυρομαχίαι ἐν Μαδρίτῃ, αἱ ἀποκρέω ἐν Ἑνετίᾳ. Ἡ παραβολὴ εἶναι ἀληθῶς ὀλίγον ὑπερβολικὴ· ἀλλὰ τὸ πάθος τὸ τῶσον ἀκέρεστον, τὴν μανίαν τὴν τόσον πάνδημον τῶν Συριανῶν εἰς τὸ κυνήγιον μόνον εἰς τὰς δύο αὐτὰς καταπληκτικὰς παραφροσύνας τοῦ ἀνθρώπου εὐρίσκω. Ὅπως ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν αἱματηρῶν ἀπολαύσεων τοῦ λαοῦ τοῦ φέροντος ἐν ταῖς φλεβῖν αὐτοῦ τὸ αἷμα τοῦ πολίτου τοῦ forum, καθὼς ἐπὶ τῇ ἀναπετάσει τῶν ὀργίων τοῦ μακαρονοπάγου ἀμφιβίου τῆς Ἀδριατικῆς, ὅλος ὁ κόσμος ἐκεῖ ἐκβαχχεύεται καὶ εἶναι ἀγνώριστος πλέον.

Οὕτω εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην—τότε—ἡ Σύρος δὲν ἦτο ἡ Σύρος, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῶν Κυκλάδων φαλακρὸς βράχος ὁ ζῶν χωρὶς ὕδατος, χωρὶς ψυχογόνου, ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τοῦ ὀπίου μόνον φορτωτικαὶ καὶ τιμολόγια περυγίζουσι καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπίου ὁ βίος, ἀποτασσόμενος πάσῃ φαντασίᾳ, ἀνελίσ-

— Ἀλλὰ, ἀγαπητή μου, δὲν ζητᾷ ἄλλο καλλίτερον ἀπὸ τοῦ νὰ δεχθῶ, ἀπῆντησεν ἡ μαρκησία μειδιῶσα. . .

Καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν ὑπῆρέτην, ὅστις ἐπερίμενε ἀκίνητος :

— Παρακαλέσατε τὸν κύριον καὶ τὴν δεσποινίδα Δελβράϋ νὰ λάβουν τὸν κόπον νὰ ἔλθωσιν ἕως ἐδῶ.

Ἡκολούθησε στιγμὴ σιωπῆς, ἔπειτα ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἠνοιχθῆ καὶ ὁ Φίλιππος, σονοδευόμενος ἀπὸ τὴν Σωσάνην, ἐπεφάνη ἐπὶ τῆς κλίμακος. Ἀκτίς ἡλίου ἐχρῶσιζε τὸ μελαχροινὸν καὶ ἀρρενωπὸν πρόσωπόν του.

Παρουσιάζετο ἐν ὄλῃ του τῇ ζωηρότητι, ἥσυχος καὶ αὐστηρὸς. Σφιγμένους ἐντὸς μακρᾶς μαύρης ρεδιγκότας, ἐφαίνετο ὑψηλότερος, ἀφ' ὅ,τι ἦτο πραγματικῶς. Ἡ ἀδελφὴ του φοροῦσα ἀπλούστατον ἐκ βαθυκυάνου κασμιρίου φόρεμα, ἐστηρίζετο δειλῶς ἐπὶ τοῦ βραχιονός του, με πρόσωπον ἐκφράζον συγκίνησιν, ἀνήσυχος καὶ ἐν τούτοις σταθερὰ, προσκαλοῦσα ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς τὸ βλέμμα τῶν μεγάλων τῆς ὀφθαλμῶν, ὡς διὰ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ.

Ἡ μαρκησία ἐσηκώθη διὰ νὰ προῦπαντήσῃ τοὺς ἐπισκέπτας.

Ὁ Φίλιππος με πολὺν σεβασμὸν, προσέκλινεν ἐνώπιόν τῆς, τραυλίζων διακεκομμένας λέξεις, ἡ σύγχυσις τῶν ὁποίων ἔφερον ἐν μειδιάματι ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς μεγάλης κυρίας. Ἐπειτα, θέλουσα νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν στενοχωρίαν τοῦ νέου, γὰμβάνουσα ἐπιχαρτικῶς τὴν χεῖρα τῆς Σουσάννας.

— Πέτε ἴστον ἀδελφὸ σας, παιδί μου, τὸ καλῶς ὤρισε, εἶπεν ἡ κυρία Μπωλιέ.

Ὁ Φίλιππος ἰνύψωσε τὸ κεκλιμένον μέτωπόν του καὶ με ἔκφρασιν βαθείας εὐγνωμοσύνης.

— Δὲν ξεύρω πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, κυρία μαρκησία, εἶπεν, διὰ τὴν εὐμενῆ ὑποδοχὴν, τὴν ὁποίαν κάμνετε εἰς τὴν ἀδελφὴν μου. Εἶναι παιδί, τὸ ὁποῖον ἐμεγάλωσε πλησίον μου, χωρὶς τὰς περιποιήσεις τῆς μητρὸς τῆς. Ἐχει ἀνάγκην μαθημάτων καὶ συμβουλῶν. Καὶ δὲν θὰ ἔμπορῶσε νὰ εὖρη καλλιτέρας παρὰ πλησίον σας, ἐὰν λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ ἐνδιαφερθῆτε δι' αὐτήν.

Ἡ κυρία Μπωλιέ, παρετήρησε προσεκτικώτερα τὴν Σουσάνναν καὶ ἡ ἀφελὴς καὶ γλυκεῖα χάρις τῆς νεαρᾶς κόρης τὴν συνεκίνησε.

— Ἐλάτε νὰ σᾶς φιλήσω, ἀγαπητή μου.

Καὶ θίγουσα διὰ τῶν χειλέων τῆς τὴν ξανθὴν τῆς Σουσάννας κόμην.

(ἀκολουθεῖ)